

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Cob/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118201351
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Záleská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6118201351.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Záleskej a členiek senátu JUDr. Ivety Sopkovej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO 50 387 189, právne zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom kancelárie Kuzmányho 4, 036 01 Martin, proti žalovanému Generali poisťovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO 35 709 332, právne zastúpenému JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou, so sídlom kancelárie Pavla Mudroňa 26, 036 01 Martin, o zaplatenie 949 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 36Cb/82/2018-121 zo dňa 28. júna 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. , ktorým žalobu o zaplatenie sumy 67,19 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 301 eur od 10.5.2017 do 15.2.2018, zo sumy 21,38 eur od 16.2.2018 do zaplatenia, zo sumy 648 eur od 17.5.2017 do 15.2.2018 a zo sumy 45,81 eur od 16.2.2018 do zaplatenia zamietol, vo výroku III., ktorým priznal žalovanému proti žalobcovi náhradu 100 % trov konania o zaplatenie 69,17 eur s príslušenstvom a vo výroku IV., ktorým priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu 100 % trov konania o zaplatenie 881,81 eur, **z r u š u j e a v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu o zaplatenie sumy 67,19 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 301 eur od 10.5.2017 do 15.2.2018, zo sumy 21,38 eur od 16.2.2018 do zaplatenia, zo sumy 648 eur od 17.5.2017 do 15.2.2018 a zo sumy 45,81 eur od 16.2.2018 do zaplatenia, zamietol, vo výroku II. konanie v časti o zaplatenie istiny 881,81 eur zastavil, vo výroku III. priznal žalovanému proti žalobcovi náhradu 100 % trov konania o zaplatenie 69,17 eur s príslušenstvom a vo výroku IV. priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu 100 % trov konania o zaplatenie 881,81 eur.

2. Žalobca sa v žalobe, vedenej Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 36Cb/82/2014, domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 301 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 10.5.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že na základe škodovej udalosti, evidovanej u žalovaného, došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, priloženú v prílohe žaloby, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Žalovaný nevybavil poistnú udalosť v zákonnej lehote, preto sa dostal do omeškania. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca opieral nárok na náhradu škody o § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods.

1 zákona o PZP a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný žalovanú sumu doteraz žalobcovi neuhradil.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu sp.zn. 15Up/8/2018 zo dňa 19.1.2018, ktorý bol vydaný Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní, navrhol žalobu zamietnuť. Poukazoval na to, že žalobca svoju aktívnu legitimáciu opiera o zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorú dňa 15.2.2017 uzavrel s W. F. ako poškodeným, podľa ktorej mal poškodený postúpiť žalobcovi pohľadávku v sume 949 eur titulom nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 25.1.2017 na vozidle zn. R. X-T. ev. č. MT XXX DN, v dôsledku čoho si od žalobcu zmluvou o nájme č. 44 zo dňa 25.01.2017 zapožičal náhradné motorové vozidlo. Predmetnú zmluvu žalobca do súdneho spisu nedoložil. Faktúrou č. 170059 si žalobca za nájom vyúčtoval nájomné 301 eur s DPH. Žalovaná istina 301 eur predstavuje sumu, ktorú žalovaný poškodenému neuhradil v zmysle predmetnej faktúry. Žalovaný uviedol, že dňa 25.1.2017 došlo ku škodovej udalosti - stretu motorových vozidiel, pri ktorom bolo prevádzkou motorového vozidla zn. C. F. P. ev.č.

IL XXX CD poškodené motorové vozidlo zn. R. X-T. ev.č. MT XXX DN, vlastníkom ktorého bol v tom čase poškodený. Vlastníkom motorového vozidla zn. C. F. P. ev. č. IL XXXCD bol ku dňu škodovej udalosti N. F., ktorý mal so žalovaným uzavretú zmluvu č. 2405244995 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou tohto motorového vozidla. Žalovaný škodovú udalosť, predmetom ktorej bola náhrada škody, ktorá vznikla poškodenému tým, že v súvislosti s poškodením motorového vozidla zn. R. X-T. ev.č. MT XXX DN si prenajal od žalobcu náhradné motorové vozidlo, zaregistroval pod č. PU XXXXXXXXXXXX. Z podkladov, ktoré mal žalovaný k dispozícii pri likvidácii poistnej udalosti PU XXXXXXXXXXXX, zistil, že poškodený ako nájomca a žalobca ako prenajímateľ uzavreli zmluvu o nájme č. 44, ktorou si poškodený od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo zn. J. P. ev.č. BL XXX KZ na dobu od 25.1.2017 až do dňa opravy poškodeného vozidla. Zmluvné strany sa dohodli na nájmomnom v sume 43 eur s DPH za 1 deň nájmu. Faktúrou č. 170059 zo dňa 13.2.2017 žalobca vyúčtoval poškodenému za nájom náhradného vozidla zn. Kia P. ev.č. BL XXX KZ sumu 301 eur s DPH za 7 dní od 25.1.2017 do 31.1.2017 pri dennom nájmomnom 43 eur s DPH. Faktúrou č. 170060 zo dňa 13.2.2017 žalobca vyúčtoval poškodenému za nájom uvedeného náhradného vozidla sumu 648 eur s DPH za 15 dní od 1.02.2017 do 15.2.2017 pri dennom nájmomnom 36 eur bez DPH. Vo faktúre poukazoval na zmluvu o nájme č. 44, pričom v predmetnej zmluve bolo dohodnuté nájomné v sume 43 eur s DPH. Vo faktúre č. 170060 uviedol nájomné v sume 36 eur bez DPH na deň, čo predstavovalo nájomné s DPH v sume 43,20 eur. Žalobca si tak neoprávnene načítal za prenájom náhradného vozidla sumu 3 eur, nakoľko si mal účtovať sumu 645 eur. Zároveň žalovaný poukazoval na to, že dátum dodania tovaru/služby je vo faktúre uvedený 13.2.2017, preto mu nebolo zrejmé, z akého dôvodu si žalobca účtoval nájom až do 15.2.2017. Predmetná faktúra bola žalobcom vymáhaná v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 20Up/9/2018 v sume 648 eur. Faktúra č. 170060

a faktúra č. 170059 sa týkali tej istej poistnej udalosti PU 6401024474, čo vyplýva z nájomnej zmluvy, predmetných faktúr a z oznámenia o postúpení pohľadávky. Žalovaný dňa 15.2.2018 ukončil šetrenie poistnej udalosti PU 6401024474 a listom z toho istého dňa oznámil splnomocnenému zástupcovi poškodeného - I. s.r.o., že mu poukáže plnenie v sume 881,81 eur. Plnenie (náhradu) v sume 881,81 eur žalovaný priznal poškodenému za 22 dní nájmu náhradného vozidla od 25.1.2017 do 15.2.2017. Nájomné 949 eur za 22 dní nájmu žalovaný znížil o 67,19 eur, čo predstavuje výdavky na prevádzku poškodeného vozidla

a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu nájmu náhradného vozidla. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Poukázal na to, že plnenie poskytované poškodenému z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je náhradou škody, ktorú poisťovateľ uhrádza poškodenému za škodcu. Na daný prípad sa vzťahujú aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o náhrade škody. Z § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že poškodenému sa uhrádza skutočná škoda. Za skutočnú škodu považuje súdna prax všeobecne majetkovú ujmu, ktorá spočíva

v zmenšení majetku poškodeného, ku ktorému došlo v súvislosti so škodovou udalosťou. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, publikované pod č. 7/1992, v ktorom súd vyslovil, že za skutočnú škodu je potrebné považovať škodu spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na požičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol použiť v dôsledku poškodenia. Podľa Najvyššieho súdu ČR, táto čiastka predstavuje hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť na nápravu stavu spôsobeného škodovou udalosťou. Škoda spočívajúca

v tom, že sú vyššie náklady vynaložené na požičanie veci, ktorá má nahradiť vec v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnú v porovnaní s nákladmi na užívanie poškodenej veci, je teda skutočnou škodou. Z citovaného rozhodnutia vyplýva, že pri nájme náhradného vozidla poškodeným je skutočnou škodou čiastka, o ktorú náklady vynaložené za nájom vozidla prevyšujú výdavky, ktoré by boli spojené s užívaním vlastného vozidla. Skutočnou škodou je cena za nájom znížená o výdavky, ktoré by poškodený vynaložil na prevádzku svojho vozidla, ktoré pre poškodenie nemohol užívať. Predmetné tvrdenia vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, a to uznesenia sp.zn. 3 MCdo 3/205 zo dňa 28.6.2016 : „Pokiaľ ide o výšku náhrady škody, otázka skutočnej škody bola riešená už v rozhodnutí R 7/1992, v zmysle ktorého skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie, či prenájom vozidla, prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržavanému.“

„V danom prípade nevyhnutná potreba žalobcu zadovážiť si náhradné motorové vozidlo po dobu, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo, nebola účastníkmi spochybňovaná. Avšak aj u porovnateľného motorového vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. So zreteľom na uvedené bolo potrebné výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaná, stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Skutočnou škodou, spočívajúcou

v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci.“ „Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvyklá potrebná k prenájomu porovnateľného vozidla, zaťažuje žalobcu.“ Na základe uvedených tvrdení nájomné 949 eur za 22 dní nájmu, vyfakturované žalobcom, žalovaný znížil o 67,19 eur, čo predstavuje výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu nájmu náhradného vozidla. Ak by však aj žalovaný poistné plnenie nekrátil, mal zato, že došlo k úhrade pohľadávky v celom rozsahu, nakoľko si žalobca chybné vyúčtoval faktúrou č. 170060 prenájom za náhradné vozidlo, keď mal v zmysle zmluvy o nájme č. 44 vyúčtovať zmluvné nájomné za 1 deň v sume 43 eur s DPH a len do dátumu 13.2.2017, nakoľko k tomuto dátumu došlo v zmysle faktúry č. 170060 k dodaniu služby, t.j. žalobca si neoprávnené uplatňuje sumu 89 eur. Zároveň žalovaný predložil faktúru č. 176130169 zo dňa 13.2.2017 za opravu motorového vozidla, z ktorej tiež vyplýva dátum dodania tovaru/služby 13.2.2017. Podľa nájomnej zmluvy malo byť náhradné vozidlo poskytnuté poškodenému po dobu opravy poškodeného vozidla, t.j. do 13.2.2017. Nárok žalobcu bol v celom rozsahu uhradený žalovaným dňa 15.2.2016. Žalovaný navrhol spojiť konania vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 15Up/8/2018 a sp.zn. 20Up/9/2018 na spoločné konanie.

4. K odporu žalovaného sa žalobca vyjadril v konaní sp.zn. 15Up/8/2018. Vo vzťahu k dobe nájmu náhradného vozidla v čase od 25.1.2017 do 15.2.2017, kedy žalovaný uviedol, že ako dátum dodania tovaru/služby je vo faktúre uvedený deň 13.2.2017, poukázal žalobca na skutočnosť, že faktúru vystavuje servis ešte pred prevzatím opraveného motorového vozidla a zasiela ju poisťovní na vystavenie krycieho listu. Až po obdržaní krycieho listu servis vozidlo vydá poškodenému. Pokiaľ už bolo vozidlo opravené, poškodený si môže vozidlo prevziať nasledujúci deň a do tejto doby je oprávnený používať náhradné motorové vozidlo ako účelne vynaložený náklad v zmysle všeobecnej rozhodovacej praxi súdov. Zo samotného metodického usmernenia členov SKP č. 17/2002 vyplýva, že poškodený má nárok na preplatenie nasledujúceho dňa po dni ukončenia opravy. Tento nárok mu nevznikne, ak si poškodený vozidlo z opravy nevyzdvihne, čím dochádza k zvyšovaniu škody. Poškodený mal zapožičané náhradné vozidlo len na nevyhnutnú dobu z dôvodu, že nemohol používať vlastné motorové vozidlo po dobu, počas ktorej sa toto nachádzalo v autoservise. Za týmto účelom boli súdu predložené relevantné podklady preukazujúce uvedené skutočnosti. Tvrdenia žalovaného považoval žalobca za neopodstatnené. Neoprávnené krátenie o tzv. prevádzkové výdavky a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla považoval za účelové tvrdenie žalovaného bez reálneho základu a relevantných dôkazov. V konaní nie je sporná skutočnosť prenájmu vozidla žalobcom poškodenému, taktiež nie je rozporovaná sadzba denného nájomného a dokonca ani celková dĺžka trvania prenájmu, čo žalovaný sám potvrdil čiastočným plnením v rámci likvidácie poistnej udalosti. Uvedené potvrdzuje predložené oznámenie o poistnom plnení zo dňa 15.2.2018. Tvrdenie žalovaného v danom smere je potrebné posudzovať aj v zmysle § 151 ods. 1 CSP. Žalobca uviedol, že všeobecná rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky uvedené tvrdenia žalovaného v rovnakých právnych

veciach neakceptuje a nárok žalobcu, resp. poškodeného v plnom rozsahu aj pokiaľ ide o uvedené neoprávnené krátenie priznáva. Zdôraznil, že práve v dôsledku dopravnej nehody došlo k znehodnoteniu motorového vozidla poškodeného. V logickej rovine vyslovenej ustálenej judikatúry aj NS SR je zrejmé, že aj keď bolo vozidlo opravené, je na trhu jeho hodnota nižšia v dôsledku poškodenia, ako by bola jeho hodnota v prípade uvádzania vozidla na predaj ako nebúraného. Práve naopak poškodený by mohol uvedené zníženie hodnoty požadovať ako náhradu škody, a nie naopak, ako to tvrdí žalovaný, že počas opravy, kedy vozidlo neužíval sa jeho hodnota neznižovala. Náhrada škody má plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy. Vzhľadom k tomu, že poškodený potrebuje vozidlo každodenne, je potrebné za plnú kompenzáciu brať aj prenájom náhradného vozidla ako spôsobenej škody. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu

v Bratislave, podľa ktorého škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (R7/1992). Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, škoda spočívajúca

v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebol nutný nájom náhradného motorového vozidla (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/189/2014). V rozsudku Krajského súdu v Košiciach sa súd priklonil k vyjadreniu žalobcu, zohľadňujúc aj rozhodovaciu prax súdov v tom, že možnosť využiť náhradné vozidlo počas opravy vlastného motorového vozidla má byť akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného

a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Podľa názoru žalobcu neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému,

aby hľadal v takomto prípade najlacnejšiu požičovňu, resp. robil preukázateľne výber

medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú (rozsudok Okresného súdu

Bratislava I sp.zn. 27Cb/39/2012). Rovnaký záver zaujal aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp.zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, v opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je zaťažovaným a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Oznámením o ukončení likvidácie poistnej udalosti zo dňa 15.2.2018 žalovaný uznal náhradu nákladov za nájom náhradného vozidla v zmysle faktúry č. 170059

v požadovanom rozsahu 7 dní, čím poskytol poistné plnenie, ktoré predstavuje uplatnenú náhradu škody za prenájom náhradného vozidla s DPH zníženú o prevádzkové náklady pripadajúce na fakturovaných 7 dní vo výške 21,38 eur. Uvedenú sumu 21,38 eur odpočítal žalovaný neoprávnenne, žalovaný neoprávnenne krátil celkovo sumu 67,19 eur za 22 dní za obe faktúry, čo na 7 fakturovaných a žalovaných dní predstavuje 21,38 eur. Vzhľadom na čiastočnú úhradu po začatí konania vzal žalobca žalobu späť v časti 279,62 eur (301 eur - 21,38 eur) a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 279,62 eur od 10.5.2017 do zaplatenia.

V ostatnom zotrval na podanej žalobe.

5. V spore vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp.zn. 36Cb/124/2018 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 648 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 17.5.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že na základe škodovej udalosti, evidovanej u žalovaného, došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Žalovaný nevybavil poistnú udalosť v zákonnej lehote, preto sa dostal do omeškania. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca opieral nárok na náhradu škody o § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona o PZP a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný žalovanú sumu doteraz žalobcovi neuhradil.

6. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu sp.zn. 20Up/9/2018 zo dňa 19.1.2018, ktorý bol vydaný Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní, navrhol žalobu zamietnuť z dôvodov, ktoré boli rovnaké ako v konaní sp.zn. 15Up/8/2018, pričom sa opieral o zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorú dňa 15.2.2017 uzavrel s W.E. ako poškodeným, podľa ktorej mal poškodený postúpiť žalobcovi

pohľadávku v sume 949 eur titulom nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 25.1.2017 na vozidle zn. R. X-T. ev. č. MT XXX DN, v dôsledku čoho si od žalobcu zmluvou o nájme č. 44 zo dňa 25.1.2017 zapožičal náhradné motorové vozidlo.

7. K odporu žalovaného sa žalobca vyjadril v konaní sp.zn. 20Up/9/2018, v ktorom uviedol rovnaké dôvody ako ich uviedol k odporu žalovaného v konaní sp.zn. 15Up/8/2018. Okrem tvrdenia, že neoprávnené krátenie o tzv. prevádzkové náklady a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla je bez reálneho základu a preukázania relevantných dôkazov. Podľa názoru žalobcu neboli sporné skutočnosti nájmu vozidla žalobcom poškodenému, žalovaný nerozporoval sadzbu denného nájomného ani celkovú dĺžku trvania nájmu, čo potvrdil čiastočným plnením v rámci likvidácie poisťnej udalosti a oznámením o poisťnom plnení zo dňa 15.2.2018. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného o dobe nájmu od 25.1.2017 do 15.2.2017, kedy žalovaný uviedol, že ako dátum dodania služby je vo faktúre uvedený deň 13.2.2017, žalobca tvrdil, že žalobca ako servis vykonávajúci opravu poškodeného vozidla, vystavuje faktúru ešte pred prevzatím opraveného vozidla a zasiela ju poisťovni (žalovanému) na vystavenie krycieho listu a až po obdržaní krycieho listu vydáva vozidlo poškodenému. Pokiaľ bolo vozidlo už opravené, poškodený si ho môže prevziať nasledujúci deň a do tejto doby je oprávnený používať náhradné vozidlo ako účelne vynaložený náklad. V tomto smere poukázal žalobca na metodické usmernenie SKP č. 17/2002.

8. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 36Cb/124/2018-98 zo dňa 17.9.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.9.2018, boli konania vedené Okresným súdom Trenčín pod sp.zn. 36Cb/82/2018 a sp.zn. 36Cb/124/2018 spojené na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod sp.zn. 36Cb/82/2018.

9. V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby súd prvej inštancie v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 881,81 eur výrokom II. rozsudku (602,19 eur + 279,62 eur).

10. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinami, ktorých špecifikácia uviedol v odseku 11. odôvodnenia rozsudku. V odsekoch 12. - 19. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že z vyjadrenia strán sporu a zo správy o nehode, vyplýva, že dňa 25.1.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo prevádzkou osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia P., ev. č. IL XXXCD (vodič N. F.) poškodené osobné motorové vozidlo zn. R. X-T. ev. č. MT XXXDN (vodič W. F.). Faktúrou č. 176130169 zo dňa 13.2.2017, splatnou 27.2.2017, dátum dodania tovaru, poskytnutia služba 13.2.2017, vyfakturoval žalobca W. F. opravu predmetného poškodeného motorového vozidla v sume 4 992,12 eur. Z vyjadrení strán sporu a písomného vyhotovenia zmluvy súd prvej inštancie zistil, že dňa 25.1.2017 uzavrel žalobca ako prenajímateľ

s nájomcom W. F. zmluvu o nájme č. 44, predmetom ktorej bol nájom osobného motorového vozidla J. P. ev. č. BL XXXKZ na dobu od 25.1.2017 po dobu opravy za zmluvné nájomné 43 eur s DPH. Neoddeliteľnou súčasťou nájomnej zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky prenajímateľa, s ktorými nájomca bezvýhradne súhlasil. Faktúrou č. 170059 zo dňa 13.2.2017, splatnou 27.2.2017 vyfakturoval žalobca W. F. nájom náhradného motorového vozidla zn. J. P. podľa zmluvy o nájme č. 44 v sume 301 eur za 7 dní, t.j. od 25.1.2017 do 31.1.2017, po 43 eur/deň (s DPH). Faktúrou č. 170060 zo dňa 13.2.2017, splatnou 27.2.2017, dátum dodania tovaru/služby 13.2.2017, vyfakturoval žalobca W. F. nájom náhradného motorového vozidla zn. J. P. podľa zmluvy o nájme č. 44 v sume 648 eur za 15 dní, t.j. od 1.2.2017 do 15.2.2017, po 36 eur/deň (bez DPH); 43,20 eur/deň s DPH. V oznámení o ukončení likvidácie poisťnej udalosti č. 6401024474 zo dňa 15.2.2018 oznámil žalovaný W. F., že dňa 15.2.2018 ukončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poisťné plnenie. V rekapitulácii poisťného plnenia uviedol, že požadovaná náhrada škody za prenájom náhradného vozidla s DPH predstavovala sumu 949 eur, ktorú znížil o náklady na prenájom náhradného vozidla s DPH v sume 67,19 eur, na základe čoho poisťné plnenie predstavovalo poisťné plnenie 881,81 eur. Uvedené zníženie nákladov predstavovalo aj výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu nájmu náhradného vozidla, spolu v sume 67,19 eur. Z dôvodu, že poškodené vozidlo po uvedený čas používané nebolo, tieto hodnoty sa na poškodenom vozidle neznížili. K poklesu uvedených hodnôt došlo na náhradnom vozidle a sú zarátané v cene nájomného, teda poisťné plnenie bolo o uvedenú sumu znížené. Oznámením o zaslaní poisťného plnenia - náhrada nákladov za náhradné vozidlo zo dňa 15.2.2018 oznámil žalovaný žalobcovi, že dňa 15.2.2018 ukončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poisťné

plnenie, pričom žalobcovi malo byť poskytnuté poistné plnenie v sume 881,81 eur. Dňa 15.2.2017 uzavrel W. F. ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bolo postúpenie žalovanej pohľadávky. Oznámením o postúpení pohľadávky oznámil žalovanému postupca W. F. postúpenie žalovanej pohľadávky v sume 949 eur žalobcovi.

11. Skutkové zistenia a z nich ustálený skutkový stav posúdil súd prvej inštancie po právnej stránke podľa § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7, 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, § 427 ods. 1, § 442 ods. 1, 3, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1, 2 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že žalobca sa žalobou domáhal náhrady škody spolu v sume 649 eur, vyfakturovanej faktúrami č. 170059 (v sume 301 eur) a č. 170060 (v sume 648 eur), ktorá mala poškodenému W. F. vzniknúť v dôsledku škodovej udalosti nájmom náhradného motorového vozidla za obdobie nájmu od 25.1.2017 do 15.2.2017. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu, okrem iného, v súlade s § 151 ods. 2 CSP, poprel tvrdenie žalobcu o dobe trvania nájmu náhradného motorového vozidla, pričom poukazoval na to, že na faktúre č. 170060 je uvedený dátum dodania tovaru/služby 13.2.2017, v dôsledku čoho nevedel prečo si žalobca účtoval nájom až do 15.2.2017. Taktiež namietal výšku nájomného vyfakturovaného faktúrou č. 170060, v ktorej bolo fakturované nájomné 43,20 eur/deň s DPH, hoci v nájomnej zmluve č. 44 bolo dohodnuté nájomné 43 eur/deň s DPH, čím boli označenou faktúrou neoprávnene fakturované 3 eurá.

12. V odseku 22. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca v spore neuviedol, ani nepreukázal dátum prevzatia opraveného motorového vozidla poškodeným. Na faktúre č. 170060 je uvedený dátum dodania tovaru/služby 13.2.2017, rovnako bol tento dátum uvedený aj vo faktúre č. 176130169. Z označených faktúr teda vyplýva, že predmetné vozidlo bolo žalobcom opravené 13.2.2017. Vzhľadom k tomu žalobca v spore nepreukázal účelnosť a nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla v dňoch 14.2.2017 a 15.2.2017, za ktoré predstavuje zmluvne dohodnuté nájomné 86 eur(2 x 43 eur). Súd prvej inštancie podotkol, že pokiaľ žalobca tvrdil, že v prípade, ak je vozidlo opravené v určitý deň, jeho majiteľ si ho môže prevziať až v deň nasledujúci po vykonaní opravy, takéto tvrdenie v spore riadne nepreukázal. Okrem toho, v tomto prípade, ak by sa malo vychádzať z toho, že vozidlo bolo opravené 13.2.2017, tak poškodený by si ho mohol prevziať už 14.2.2017, a nie až 15.2.2017, a teda ani citované tvrdenie žalobcu nepotvrďuje nevyhnutnosť trvania nájmu náhradného vozidla v dňoch 14.2.2017 a 15.2.2017. Taktiež skutočnosť, že žalovaný v oznámení o zaslaní poskytnutého poistného plnenia, ani v oznámení o ukončení poistnej udalosti zo dňa 15.2.2018 nenamietal dobu nájmu náhradného vozidla, nepotvrďuje v tomto spore, s prihliadnutím na faktúry č. 170060 a č. 176130169, nevyhnutnosť a účelnosť trvania predmetného nájmu v dňoch 14.2.2017 a 15.2.2017, nakoľko žalovaný v spore, v zmysle § 151 ods. 2 CSP, kvalifikovane poprel predmetné tvrdenie žalobcu o dobe nájmu. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca tiež v spore nepreukázal opodstatnenosť náhrady škody v sume 3 eur, vyfakturovanej faktúrou č. 170060, keďže v predmetnej nájomnej zmluve č. 44 bolo zmluvne dohodnuté nájomné 43 eur/deň s DPH, a nie 43,20 eur/deň s DPH tak, ako bolo vyfakturované.

13. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie sumy 67,19 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 21,38 € od 10.5.2017 do zaplatenia a zo sumy 45,81 eur od 17.5.2017 do zaplatenia zamietol ako nedôvodnú, nakoľko v spore nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi škodou v sume 67,19 eur predstavujúcou zmluvne dohodnuté nájomné za 14.2.2017 a 15.2.2017 a predmetnou škodovou udalosťou, keďže nebolo preukázané, že v uvedených dňoch trval predmetný nájom náhradného vozidla kvôli oprave predmetného motorového vozidla poškodeného (ktorá, podľa označených faktúr, mala byť ukončená 13.2.2017), pričom tiež nebolo preukázané, kedy si poškodený opravené vozidlo prevzal, a ani to, že by ho v uvedených dňoch nemohol užívať. Okrem toho, v spore nebola preukázaná opodstatnenosť fakturácie nájomného v sume 3 eur faktúrou č. 170060, keďže zmluvne dohodnuté nájomné bolo 43 eur/deň. S poukazom na to, že uvedený skutkový a právny záver bol relevantným pre zamietnutie žaloby, súd prvej inštancie sa ďalšími námietkami žalovaného v spore nezaoberal. Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti uplatnených 5 % ročných úrokov z omeškania zo sumy 279,62 eur

od 10.5.2017 do 15.2.2018 a zo sumy 602,19 eur od 17.5.2017 do 15.2.2018, nakoľko, podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, v spore nebolo preukázané omeškanie žalovaného s poskytnutím predmetných poistných plnení v sume 279,62 eur + 602,19 eur, keďže žalovaný (podľa oznámení zo dňa 15.2.2018 o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poskytnutí poistného plnenia) ukončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie dňa 15.2.2018.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a podľa § 256 ods. 1 CSP. V konaní o zaplatenie istiny 881,81 eur, v ktorej bolo konanie zastavené, bola žaloba vzatá späť z dôvodu úhrady sumy 881,81 eur žalovaným po podaní žaloby, z čoho je zrejmé, že žaloba bola v tejto časti konania podaná dôvodne. Vzhľadom k tomu súd prvej inštancie v konaní o zaplatenie sumy 881,81 eur, v zmysle § 256 ods. 1 CSP, priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu 100 % trov zastavenej časti konania. V konaní o zaplatenie sumy 67,19 eur s príslušenstvom mal plný úspech žalovaný, preto mu súd prvej inštancie, v zmysle § 255 ods. 1 CSP, v tejto časti konania priznal proti žalobcovi náhradu 100 % trov konania. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, ktorým napadol výrok I. a III. tohto rozsudku. Poukázal na procesný stav, kedy v konaní pred súdom prvej inštancie došlo uznesením č.k. 36Cb/124/2018-98 zo dňa 17.9.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.9.2018, k spojeniu vecí označených strán sporu sp.zn. 36Cb/124/2018 a sp.zn. 36Cb/82/2018 vedených na Okresnom súde Trenčín na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod sp.zn. 36Cb/82/2018. Fakturovaná suma za prenájom náhradného vozidla podľa faktúr č. 170059 a č. 170060 predstavuje celkom sumu 949 eur (301 eur + 648 eur). Žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti v priebehu konania v zmysle predloženého oznámenia zo dňa 15.2.2018, čím si nesplnil povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. Právny zástupca žalovaného v zápisnici zo dňa 13.2.2019 potvrdil, že žalobca oznámil žalovanému uplatnenie nároku dňa 6.3.2017, teda takmer rok pred ukončením šetrenia. V predmetnom oznámení žalovaný konkludentne uznal dĺžku prenájmu, avšak poistné plnenie neoprávnene krátil iba o výdavky, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu prenájmu náhradného vozidla vo výške 67,19 eur. Poškodené vozidlo po uvedený čas používané nebolo, preto sa tieto hodnoty na poškodenom vozidle neznížili. Žalovaný priznal náklady vo výške 881,81 eur, ktoré uhradil žalobcovi. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia istiny vo výške 67,17 eur, ktorá predstavovala prevádzkové náklady, resp. pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla počas prenájmu a nie nájomného za deň 14.2.2017 a deň 15.2.2017, ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie vyslovil v rozsudku právne závery, ktoré vôbec nevyplývajú z predložených listinných dôkazov a nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je kľúčové pre zistenie skutkového stavu a právne posúdenie veci. Predmetné rozhodnutie je nesprávne, nedostatočne odôvodnené a arbitrárne. V tejto súvislosti žalobca s poukazom na § 151 CSP uviedol, že ak aj strana sporu poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania a vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Súd prvej inštancie nad rámec svojej povinnosti skúmal nesporné skutočnosti a žalobu predčasne a nedôvodne zamietol. Tvrdenie, že žalovaný v odpore v súlade s § 151 ods. 2 CSP poprel tvrdenia žalobcu o dobe trvania nájmu náhradného vozidla tým, že na faktúre č. 170060 je uvedený dátum dodania tovaru/služby 13.2.2017, nemožno považovať za správne. Uvedené nepredstavuje kvalifikované popretie skutkových tvrdení s uvedením vlastných tvrdení, ale iba určitý postreh žalovaného. Zároveň však žalovaný uviedol, že poškodenému priznal náhradu za 22 dní nájmu náhradného vozidla od 25.1.2017 do 15.2.2017. Súd prvej inštancie nezdôvodnil, čo ho viedlo k preskúmvaniu nutnosti a účelnosti prenájmu, ktorú žalovaný výslovne nenamietal. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd prioritne vychádza zo zhodných tvrdení strán. Z dokazovania je zrejmé, že medzi žalobcom a poškodeným vznikol zmluvný vzťah na prenájom náhradného vozidla počas opravy jeho poškodeného vozidla. Poškodenému vznikla povinnosť uhradiť žalobcovi vystavené faktúry za prenájom náhradného vozidla. Následne na základe týchto skutočností uzavrel poškodený so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky. Právne úkony je nutné vykladať podľa obsahu a účelu, za ktorým boli uzatvárané. Uvedené potvrdzuje aj oznámenie žalovaného o poistnom, kedy poskytol žalobcovi čiastočné plnenie aj za dni 14.2.2017 a 15.2.2017, keby išlo o neexistujúcu pohľadávku, k uvedenému by nedošlo. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 6.11.2018 sp.zn. 6Cob/49/2018, v ktorom uviedol, že objektívnosť potreby náhradného vozidla vyjadril

žalovaný už tým, že časť týchto nákladov poškodenému preplatil. Náhradné vozidlo bolo prenajaté na dni, nezávisle od počtu najazdených kilometrov. Žalobca považuje krátenie náhrady za neopodstatnené, nakoľko prevádzkové náklady nie sú súčasťou nájomného a poškodený ich musí vynaložiť rovnako aj počas doby prenájmu náhradného vozidla. Odpočet rozdielu medzi technickou hodnotou poškodeného vozidla pred poistnou udalosťou a technickou hodnotou poškodeného vozidla po zohľadnení počtu najazdených kilometrov ku dňu skončenia nájmu zákon neupravuje. Nie je zrejmé, na základe akých zmluvných alebo zákonných ustanovení bolo krátenie vyčíslené. S touto rozhodujúcou skutočnosťou sa súd prvej inštancie nevysporiadal aj napriek tomu, že v predbežnom právnom posúdení dňa 13.2.2019 považoval takýto odpočet za neoprávnený. O vyfakturované náklady sa majetok poškodeného reálne znížil, čo predstavuje škodu, ktorú je povinný hradiť žalovaný. Súčasná judikatúra považuje odpočítanie prevádzkových nákladov, ktoré mal poškodený ušetriť tým, že nepoužíval svoje vlastné vozidlo za neoprávnené z dôvodu, že je nepochybné, že cena motorového vozidla poškodeného pri dopravnej nehode sa na trhu reálne znížila a ak by sa mala znížiť hodnota poistného o to, čo poškodený ušetril na prevádzkových nákladoch, tak potom by bolo potrebné ako škodu zohľadniť aj skutočnosť, že so škodovou udalosťou sa znížila hodnota motorového vozidla nepochybne o väčšiu sumu, než je suma prevádzkových nákladov (rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 5.10.2018 sp.zn. 17Cb/35/2018, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.3.2013 sp.zn. 2Obdo 48/2012). S poukazom na odsek 27. odôvodnenia rozsudku, z ktorého je zrejmé, že v časti o zaplatenie 881,81 eur bola žaloba podaná dôvodne, nepochybne vyplýva, že keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode a nebol by nutný nájom náhradného vozidla (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/189/2014 a rozsudok Krajského súdu v Žilina sp.zn. 13Cob/110/2017). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie aj v tejto časti, alternatívne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a vec vrátil tomuto súdu.

16. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 25.7.2019, v ktorom uviedol, že v napadnutom výroku I. považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne. Suma 67,19 eur zodpovedá výdavkom, ktoré by bol poškodený W. F. vynaložil na prevádzku poškodeného motorového vozidla, ktoré ale v dôsledku škodovej udalosti po dobu používania náhradného vozidla, nepoužíval. V tejto súvislosti je potrebné aplikovať § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka o uhrádzaní skutočnej škody. Po dobu nepoužívania vlastného vozidla nedošlo k zníženiu jeho hodnoty (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 28.6.2016 sp.zn. 3 MCdo 3/2015). Aj samotné opotrebenie náhradného vozidla je kalkulované v cene denného nájomného, preto pri akceptovaní názoru žalobcu prezentovaného v odvolaní, by sa v podstate jednalo o duplicitné preplatenie nákladov žalobcovi. Pokiaľ ide o príslušenstvo žalobou uplatneného nároku, žalovaný sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a zároveň poukázal na rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 25.4.2019 sp.zn. 18Cb/17/2019 Z.z., v zmysle ktorého v prejednávanej veci poškodený uplatnil nárok na náhradu škody priamo proti žalovanému na základe zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý v § 11 ods. 7 stanovuje splatnosť poistného plnenia, ktoré je povinný poskytnúť poisťovateľ. Ide o kogentné zákonné ustanovenie, ktoré určuje splatnosť pohľadávky, majúcej základ v zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a neumožňuje určenie iného času splatnosti poistného plnenia. Za situácie, že poisťovateľ uzná a poskytne poistné plnenie poškodenému v ním uplatnenej výške, je z hľadiska určenia času rozhodujúci okamih, kedy poisťovateľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti plniť. Ak však poisťovateľ odmietol poškodenému poskytnúť poistné plnenie v ním požadovanom rozsahu, v dôsledku čoho poškodený, v danom prípade právny nástupca, uplatnil nárok v súdnom konaní, relevantným je až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018 sp.zn. 3Cdo/145/2017). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. potvrdil a odvolanie žalobcu čo do výrokov II. a IV. odmietol ako podané neoprávnenou osobou s poukazom na § 359 CSP.

17. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 4.9.2019 k vyjadreniu žalovaného zo dňa 25.7.2019 zotrval na obsahu odvolania a zopakoval tvrdenia uvedené v odvolaní. Vo vzťahu k výroku III. a IV. výrokovej časti rozsudku uviedol aj s poukazom na § 255 CSP a § 256 CSP, že pokiaľ žalovaný dôvodil tým, že žalobca nebol oprávnený napadnúť rozsudok súdu prvej inštancie čo do výroku IV., považoval žalobca toto tvrdenie žalovaného za irelevantné, nakoľko súd prvej inštancie pochybil, keď náhradu trov konania priznal obom stranám. Výroky považoval žalobca za neštandardné a nezodpovedajúce právnej úprave o dôslednom uplatnení zásady úspechu strán sporu v konaní. Výrok o náhrade trov konania by mal určiť percentuálnu mieru náhrady trov konania úspešnej strany sporu s prihliadnutím na uplatnený nárok vo výške 949

eur. Vo veci samej poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.6.2019 sp.zn. 10Co/316/2018, podľa ktorého pokiaľ žalovaný poistné plnenie znížil o tzv. odpočet pevných nákladov na tom základe, že za skutočnú škodu nie je možné považovať ušetrené náklady, nepreukázal v konaní, že v tejto konkrétnej veci takéto náklady vo výške, v akej voči poškodenému znížil skutočnú škodu, aj reálne vznikli, teda že za obdobie prenájmu motorového vozidla mali tvoriť podľa tvrdenia žalovaného, poškodeným ušetrené finančné prostriedky na prevádzku/používanie vlastného motorového vozidla.

18. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovanému prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 20.9.2019. Žalovaný svoje právo podať ďalšie vyjadrenie nevyužil.

19. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

20. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP (viazanosť rozsahom odvolania), viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, vrátane svojho oprávnenia preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok z úradnej povinnosti podľa § 380 ods. 2 CSP, a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a v závislých výrokoch III. a IV. za aplikácie § 262 ods. 1 CSP zrušiť pre existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP.č Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

21. Pri stanovení rozsahu, v akom podal žalobca proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, vychádzal odvolací súd z obsahu odvolania v jeho úvodnej časti, v ktorom žalobca uviedol „ V právnej veci žalobcu SetCar sk, a.s. proti žalovanému Generali poisťovňa, a.s. o zaplatenie 949 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 36b/82/2018, súd rozsudkom zo dňa 28.6.2019 rozhodol tak, že žalobu o zaplatenie sumy 67,19 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 301 eur od 10.5.2017 do 15.2.2018, zo sumy 21,38 eur od 16.2.2018 do zaplatenia, zo sumy 648 eur od 17.5.2017 do 15.2.2018 a zo sumy 45,81 eur od 16.2.2018 do zaplatenia zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu 100 % trov konania o zaplatenie 67,17 eur s príslušenstvom. Proti uvedenému rozsudku preto podávame v zákonnej lehote odvolanie .....“ V súlade so zásadou vyjadrenou v § 124 CSP odvolací súd ustálil, že žalobca podal odvolanie proti výrokom I. a III. výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. V súlade s takto ustáleným rozsahom podaného odvolania žalobcom bol ustálený aj rozsah odvolacieho prieskumu podľa § 379 CSP, nakoľko dispozičná zásada uplatnená žalobcom v odvolaní založila suspenzívny účinok odvolania proti týmto výrokom súdu prvej inštancie.

22. V konaní sp.zn. 36Cb/82/2018 (upomínacie konanie sp.zn. 15Up/8/2018) založil žalobca uplatnený nárok o zaplatenie 301 eur na opise rozhodujúcich skutočností, ktorými tvrdil, že na základe škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, evidovanej u žalovaného, došlo ku škode na vozidle poškodeného, v dôsledku čoho bol poškodený nútený používať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, ktoré si zapožičal u žalobcu. Po skončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Žalovaný nevybavil poistnú udalosť v zákonnej lehote, preto sa dostal do omeškania. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla.

23. V konaní sp.zn. 36Cb/124/2018 (upomínacie konanie sp.zn. 20Up/9/2018) založil žalobca uplatnený nárok o zaplatenie 648 eur na opise rozhodujúcich skutočností, ktoré boli rovnaké ako v konaní sp.zn. 36Cb/82/2018 (upomínacie konanie sp.zn. 15Up/8/2018).

24. Rovnakými skutočnosťami založil svoje tvrdenia aj žalovaný v odporoch, ktoré podal proti vydaným platobným rozkazom v konaní sp.zn. 15Up/8/2018 a sp.zn. 20Up/9/2018, kedy okrem iných tvrdil,

že faktúrou č. 170059 zo dňa 13.2.2017 žalobca vyúčtoval poškodenému za nájom náhradného vozidla sumu 301 eur za 7 dní nájmu od 25.1.2017 do 31.1.2017 pri dennom nájomnom 43 eur s DPH a faktúrou č. 170060 zo dňa 13.2.2017 žalobca vyúčtoval poškodenému za nájom náhradného vozidla sumu 648 eur za 15 dní nájmu od 1.2.2017 do 15.2.2017 pri dennom nájomnom 36 eur bez DPH. Obe faktúry sa týkali tej istej poisťnej udalosti č. PU 6401024474, nájomnej zmluvy č. 44 a oznámenia o postúpení pohľadávky. Vo faktúre č. 170060 zo dňa 13.2.2017, v ktorej bolo uvedené denné nájomné 36 eur bez DPH, čo predstavuje 43,20 eur s DPH, si žalobca neoprávnene účtoval oproti dohodnutému dennému nájomnému sumu v celkovej výške 3 eur, teda mal účtovať sumu 645 eur. Žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti dňa 15.2.2018 a listom zo dňa 15.2.2018 oznámil žalobcovi ako splnomocnenému zástupcovi poškodeného, že mu poukáže poistné plnenie vo výške 881,81 eur za 22 dní nájmu náhradného vozidla od 25.1.2017 do 15.2.2017 s tým, že nájomné 949 eur znížil o sumu 67,19 eur ako výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu nájmu náhradného vozidla. Dôvody, o ktoré opieral žalovaný zníženie poistného plnenia o sumu 67,19 eur, založil žalovaný na právnom názore vysloveným Najvyšším súdom Českej republiky v rozhodnutí publikovanom pod č. 7/1992 a právnom názore vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 28.6.2016 sp.zn. 3 MCdo 3/2015.

25. Žalobca podal žalobu o zaplatenie 301 eur s príslušenstvom a žalobu o zaplatenie 648 eur s príslušenstvom v rovnaký deň 6.1.2018. K ukončeniu šetrenia poisťnej udalosti a k oznámeniu o zaslaní poistného plnenia - náhrady nákladov za nájom vozidla (NV), ktoré žalovaný adresoval žalobcovi, došlo dňa 15.2.2018. V tomto oznámení žalovaný (č.l. 55 súdneho spisu) neuviedol žiadne dôvody zníženia poistného plnenia, iba skutočnosť, že ukončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie a žalobcovi vyplatí sumu 881,81 eur ako náhradu škody na označený bankový účet.

26. Z výpočtu výšky škody, ktorú v konaní predložil žalovaný (č.l. 106-107 súdneho spisu), vyplýva, že pri poisťnej udalosti č. 6401024474 (poistený N. F. a poškodený W. F.) vychádzal žalovaný v rámci vlastného šetrenia poisťnej udalosti pri výpočte výšky škody z údajov zistených z listín predložených žalobcom, pričom akceptoval okrem iných obdobie od 24.1.2017 do 15.2.2017 používania náhradného vozidla, t.j. 22 dní, a cenu nájomného za nájom náhradného vozidla v danom regióne bez DPH 36 eur/deň, ako aj údaje týkajúce sa poškodeného vozidla, z ktorých v súhrne vypočítal, že náklady, ktoré by vznikli používaním vlastného vozidla predstavujú sumu 67,19 eur. Z celkových uplatnených nákladov 949 eur žalovaný odpočítal sumu 67,19 eur a následne sumu 881,81 eur uhradil žalobcovi. Tvrdenie týkajúce sa obdobia používania náhradného vozidla poškodeným podľa vystavených faktúr a ceny nájomného 43 s DPH/deň a 36 bez DPH/deň žalovaný poprel až v priebehu súdneho konania, keď bol toho názoru, že nájom náhradného vozidla poškodeným trval od 25.1.2017 do 13.2.2017 a poškodenému patrí nájom v cene 43 eur s DPH, pretože pri cene 36 eur bez DPH/deň predstavuje nájom 43,20 eur/deň, čo nezodpovedá zmluve o nájme č. 44.

27. Súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie 67,19 eur s príslušenstvom zamietol z dôvodov, ktoré uviedol v odsekoch 22. - 25. odôvodnenia rozsudku. Podstata týchto dôvodov vo vzťahu k sume 67,19 eur za aplikácie § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. spočívala v tom, že v spore nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi škodou v sume 67,19 eur predstavujúcou zmluvne dohodnuté nájomné za 14.2.2017 a 15.2.2017 a škodovou udalosťou, keďže nebolo preukázané, že v uvedených dňoch trval nájom náhradného vozidla z dôvodu opravy poškodeného motorového vozidla, nebolo preukázané, kedy si poškodený opravené vozidlo prevzal a ani to, či by ho v uvedených dňoch nemohol užívať. V spore nebola preukázaná dôvodnosť nájomného v sume 3 eur (faktúra č. 170060).

28. V kontexte vyššie uvedeného posudzoval odvolací súd odvolacie tvrdenia žalobcu týkajúce sa nesprávnej aplikácie § 151 CSP súdom prvej inštancie pri posúdení tvrdení žalovaného uvedených v odporoch proti vydaným platobným rozkazom v upomínacích konaniach. Obsah tvrdení žalovaného bol v oboch odporoch proti platobným rozkazom vydaných v upomínacích konaniach rovnaký. Skutkové tvrdenia, ktoré uviedol žalobca v žalobe, vo vyjadreniach k odporom a na pojednávaní dňa 13.2.2019, sú prostriedkami procesného útoku žalobcu. Skutkové tvrdenia, ktoré uviedol žalovaný v podaných odporoch a na pojednávaní dňa 13.2.2019 sú prostriedkami procesnej obrany.

29. Otázku, či skutkové tvrdenia žalovaného predstavujú v označených procesných úkonoch žalovaného účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu v zmysle § 151 ods. 2 CSP, posudzoval odvolací súd v spojení s postupom súdu prvej inštancie na pojednávaní dňa 13.2.2019 podľa § 181 ods. 2 CSP. Ako sporné uviedol súd prvej inštancie výpočet náhrady škody predložený žalovaným na tomto pojednávaní s tým, že z uvedeného sa súdu prvej inštancie javilo, že žalovaný odrátal od žalobcom uplatnenej náhrady škody hodnotu opotrebenia vozidla za obdobie, po ktoré trval nájom, pričom opotrebenie vypočítal ako rozdiel medzi technickou hodnotou poškodeného vozidla bezprostredne pred poistnou udalosťou a technickou hodnotou poškodeného vozidla po zohľadnení počtu najazdených kilometrov ku dňu skončenia nájmu v sume 67,15 eur a následne si žalovaný vyčíslil ešte prevádzkové náklady na 1 km. Tento spôsob výpočtu náhrady škody žalovaným sa javil súdu prvej inštancie ako sporný, keď nebolo zrejmé, na základe čoho žalovaný ustálil ďalšie prevádzkové náklady na 1 km. Iné sporné skutočnosti súd prvej inštancie neuviedol. Z takto vymedzenej len spornej skutočnosti potom odvolací súd usudzoval, že ostatné tvrdenia strán sporu považoval súd prvej inštancie za nesporné. Súd prvej inštancie nesporné skutkové tvrdenia vo vzájomnej komparácii procesných úkonov strán sporu v rámci prípravy pojednávania a na pojednávaní neoznačil.

30. Obligatórne a náležité určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení strán sporu a uvedenie predbežného právneho posúdenia veci predstavuje významnú činnosť a postup súdu pre určenie predmetu konania, predmetu a rozsahu dokazovania a následného subsumovania zisteného a preukázaného skutkového stavu pod príslušnú hmotnoprávnu normu, ktorou sa riadi právny vzťah medzi stranami sporu. Postup súdu podľa § 181 ods. 2 CSP je pre strany sporu a ich zástupcov na základe úkonov súdu predvídateľný a transparentný.

31. Popretie skutkových tvrdení protistranou má rovnako ako skutkové tvrdenia strany sporu osobitný význam. Na popretie skutkových tvrdení sa kladú určité kvalitatívne požiadavky spočívajúce v povinnosti strany sporu uviesť vlastné tvrdenia, ktoré musia byť výslovné a iné ako sú skutkové tvrdenia protistrany. Nepostačuje všeobecné vyhlásenie o nesúlase so skutkovým stavom tvrdeným protistranou. Pre kvalitu popretia skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladané skutkové tvrdenia žalobcom v žalobe podľa § 150 ods. 1 CSP. Za podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia/skutočnosti, aj v rámci popretia, treba považovať skutkové tvrdenia/skutočnosti významné pre právo v ponímaní toho, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy. Hmotné právo určuje, ktoré skutočnosti sú podstatné a rozhodujúce ako skutočnosti označené určitou právnou normou v jej hypotéze, prípadne vo viacerých právnych normách. Pre sporové konanie platia domnienky vyjadrené v § 151 ods. 1, 2 CSP ako nesporné skutkové tvrdenie v prípade, ak ich protistrana výslovne nepoprela (§ 151 ods. 1 CSP) a ako neúčinné popretie v prípade ich popretia bez uvedenia vlastných tvrdení o popretých skutkových okolnostiach (§ 151 ods. 2 CSP).

32. Z obsahu žaloby a z obsahu odporov podaných žalovaným proti vydaným platobným rozkazom je zrejmé, že za iné, vlastné a výslovne uvedené skutkové tvrdenia žalovaného je potrebné považovať tvrdenia, že faktúrou č. 170059 zo dňa 13.2.2017 žalobca vyúčtoval poškodenému za nájom náhradného vozidla sumu 301 eur za 7 dní nájmu od 25.1.2017 do 31.1.2017 pri dennom nájmomnom 43 eur s DPH a faktúrou č. 170060 zo dňa 13.2.2017 žalobca vyúčtoval poškodenému za nájom náhradného vozidla sumu 648 eur za 15 dní nájmu od 1.2.2017 do 15.2.2017 pri dennom nájmomnom 36 eur bez DPH. Obe faktúry sa týkali tej istej poistnej udalosti č. PU 6401024474, nájomnej zmluvy č. 44 a oznámenia o postúpení pohľadávky. Vo faktúre č. 170060 zo dňa 13.2.2017, v ktorej bolo uvedené denné nájomné 36 eur bez DPH, čo predstavuje 43,20 eur s DPH, si žalobca neoprávnene účtoval oproti dohodnutému dennému nájomnému sumu v celkovej výške 3 eur, teda mal účtovať sumu 645 eur. Tieto tvrdenia žalovaného spĺňajú podľa názoru odvolacieho súdu účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu v zmysle § 151 ods. 2 CSP. Rovnako však, podľa názoru odvolacieho súdu, účinné popretie skutkových tvrdení žalovaného predstavujú aj tvrdenia žalobcu uvedené vo vyjadreniach k odporom vo vzťahu k dobe nájmu. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že skutkové tvrdenia žalobcu, že žalovaný krátil žalobcovi neoprávnene poistné plnenie vo výške 67,19 eur ako výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu nájmu náhradného vozidla, a toto isté skutkové tvrdenie žalovaného s tým, že ku kráteniu došlo oprávnene, vyhodnotil súd prvej inštancie správne ako sporné skutkové tvrdenie. Tým, že súd prvej inštancie iné skutkové tvrdenia strán sporu neoznačil za sporné, považuje odvolací súd za pravdepodobné, že v ostatnom vyhodnotil súd prvej inštancie tvrdenia žalobcu a tvrdenia žalovaného v zmysle § 151 ods. 1 ako nesporné, vrátane doby nájmu od 25.1.2017 do 15.2.2017.

33. Strany sporu, žalobca aj žalovaný, v sporovom konaní s uplatnením prejednávacej zásady, majú nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť. Následky spojené s nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a medzi dôkaznou povinnosťou na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Dôkazná povinnosť/dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom konaní spočíva v zodpovednosti strany sporu za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Právna norma určuje rozsah dôkazného bremena a aj jeho nositeľa. Posúdenie otázky, či strana sporu uniesla dôkaznú povinnosť, ktorá ju v konkrétnom spore zaťažovala, spočíva v každom konkrétnom sporovom konaní na posúdení konkrétnych skutkových okolností. Dôkazná povinnosť je inštitútom procesného práva a vzájomná väzba povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti sa prejavuje vo výsledku sporu.

34. Na pojednávaní dňa 13.2.2019 zotrval žalovaný argumentačne len na tvrdení o znížení poistného plnenia žalobcovi o náklady, ktoré by boli poškodenému vznikli používaním vlastného vozidla za čas, kedy mal v nájme náhradné vozidlo, pretože tieto náklady na vlastné vozidlo poškodený v tom čase nevyvaložil. Z doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejmé, že dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie oznámené dňa 15.2.2018 z poistnej udalosti, ku ktorej došlo dňa 25.1.2017, so zmluvným dôvodom existujúcim medzi škodcom ako poisteným a žalovaným ako poisťovateľom z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z.z., v oznámení o zaslaní poistného plnenia zo dňa 15.2.2018 (adresované žalobcovi) neuviedol a teda neposkytol písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie ani neposkytol písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Obsah tohto oznámenia žalovaného je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné hodnotiť ako úkon, ktorým žalovaný nedodrжал zákonnú povinnosť v celom, jemu stanovenom, rozsahu a pokiaľ poskytol písomné vysvetlenie dôvodov zníženia poistného plnenia až v priebehu konania a nie v zákonnej lehote do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, kedy mal skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a výšku poistného plnenia, zasiahol do právnej istoty poškodeného a jeho právneho nástupcu. Žalovaný aj napriek tomu, že mal reálne k dispozícii listiny, preukazujúce výšku poistného plnenia za nájom motorového vozidla poškodeného a jeho právneho nástupcu, zmenil - rozšíril dôvod krátenia poistného plnenia, nakoľko opätovne je zrejmé, že dôvodom krátenia v čase ukončenia šetrenia poistnej udalosti boli len prevádzkové náklady, resp. pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla počas nájmu a nie nájmomného za deň 14.2.2017 a deň 15.2.2017. Tomuto kráteniu poistného plnenia nasvedčujú aj listiny predložené žalovaným k odporom ako výpočet výšky škody (č.l.106 súdneho spisu) a výpočet náhrady škody za náhradné vozidlo (č.l. 107 súdneho spisu). Vysvetlenie o tom, či tieto listiny boli zaslané spolu s oznámením o zaslaní poistného plnenia zo dňa 15.2.2018 žalobcovi žalovaný v konaní nepodal ani nepreukázal. Je nepochybné, že pri výpočte náhrady škody žalovaný vychádzal z obdobia nájmu motorového vozidla poškodeným po dobu opravy od 25.1.2017 do 15.2.2017 a toto obdobie v tom čase nespochybnil, rovnako vychádzal z celkovej sumy odplaty za nájom tohto vozidla vo výške 949 eur (301 eur + 648 eur). Pri posudzovaní výšky nájmomného žalovaný nezohľadnil samostatnosť zmluvných vzťahov, ktoré boli medzi žalobcom a poškodeným založené jednak zmluvou o oprave poškodeného vozidla a jednak zmluvou o nájme náhradného vozidla počas opravy poškodeného vozidla.

35. Súd prvej inštancie nevykonal povinnosť určenia spornosti skutkových tvrdení vo vzťahu k rozhodným a podstatným skutkovým okolnostiam obsiahnutých v procesných úkonoch dostatočne z listín, ktoré mal v spise, čím žalobcovi neumožnil adekvátne reagovať na vzniknutú procesnú situáciu a nevytvoril žalobcovi priestor na uplatnenie prostriedkov procesného útoku alebo procesnej obrany najmä čo do označenia sporných skutkových tvrdení, prípadne postupom podľa § 150 ods. 2 CSP v podobe a forme označenia a/alebo predloženia dôkazných prostriedkov. Splnenie povinnosti súdom v procesnom postupe podľa § 181 ods. 2 CSP predstavuje zásadné úkony, prostredníctvom ktorých je dodržiavaný princíp rovnosti sporových strán podľa čl. 6 a princíp procesných povinností a procesných bremien podľa čl. 8 základných princípov Civilného sporového poriadku. Uvedené zvlášť za situácie, že žalovaný rozšírenie dôvodov zníženia poistného plnenia žalobcovi neoznámil riadne a včas, čím porušil svoje zákonné povinnosti.

36. Vzhľadom na uvedené vyhodnotil odvolací súd podstatné odvolacie tvrdenia žalobcu, že súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je kľúčové pre zistenie skutkového stavu a právne posúdenie veci, ako dôvodné. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia istiny vo výške 67,19 eur, ktorá predstavovala prevádzkové náklady, resp. pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla počas nájmu a nie nájomného za deň 14.2.2017 a deň 15.2.2017, ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožňuje aj s tvrdením žalobcu, že nie je zrejmé, na základe akých zmluvných alebo zákonných ustanovení bolo krátenie žalovaným uplatnené a vyčíslené. Podľa § 11 ods. 6 písm. a/ a b/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase poistnej udalosti, je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

37. Z vyššie uvedených dôvodov, ktoré spĺňajú podmienky podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

38. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP v intenciách vyslovených v predchádzajúcich odsekoch tohto odôvodnenia, nariadi na prejednanie veci pojednávanie, na ktorom dôsledne vykoná postup podľa § 181 ods. 2 CSP v spojení s § 185 CSP, prípadne uplatní postup podľa § 150 ods. 2 CSP a pri povinnosti strán sporu podľa § 150 ods. 1 a § 151 CSP vykoná dokazovanie i ďalšími dôkaznými prostriedkami navrhnutými stranami sporu na preukázanie ich tvrdení. V novom rozhodnutí vo veci o zaplatenie 67,19 eur s príslušenstvom vykoná súd prvej inštancie hodnotenie dôkazov podľa § 191 CSP v odôvodnení s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie zameria svoju pozornosť na doposiaľ sporné skutkové tvrdenia nielen v rozsahu ako to vymedzil na pojednávaní dňa 13.2.2019, ale aj tých, ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 28.6.2019 ako nepreukázané bez toho, aby ich ako sporné skutkové tvrdenia určil. V súvislosti s oznámením žalovaného o zaslaní poistného plnenia zo dňa 15.2.2018 sa vysporiada aj s aplikáciou a výkladom § 11 ods. 6 v spojení s § 11 ods. 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. na zistený a preukázaný skutkový stav veci čo do istiny a uplatnených úrokov z omeškania. Náležitú pozornosť bude venovať aj výške nájomného (denné nájomné 46 eur, zmluvné nájomné 43 eur) podľa zmluvy o nájme č. 44 zo dňa 25.1.2017 a výške nájomného, ktoré žalobca vyúčtoval poškodenému na základe tejto zmluvy a vo vzťahu k obdobiu od 25.1.2017 do 15.2.2017, po ktoré mal poškodený vozidlo v nájme a toto užíval, sa vysporiada s postavením poškodeného ako objednávateľa opravy poškodeného vozidla a taktiež aj s jeho postavením ako nájomcu z predmetnej zmluvy o nájme.

39. Zároveň odvolací súd zrušil aj výroky III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako o výroky, ktoré sú závislé od meritórneho rozhodnutia o veci samej a vo vzťahu k stranám sporu od jeho výsledku.

40. V novom rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP podľa zásad upravených v § 251 CSP a v § 255 CSP.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).